

Głos Świętego Franciszka

WYDANIE INTERNETOWE
DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO
WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

KWIECIEŃ 2020

NIE ZNA ŚMIERCI
PAN ŻYWOTA

FOT. GRÓB
PAŃSKI, 2019

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Moi drodzy parafianie i sympatycy naszej parafii. Nikt z nas nie myślał, że tego roczny Wielki Post, będzie taki. Inny pod każdym względem, zmagamy się z corona wirusem, towarzyszy nam po ludzku strach i niepewność; o to co będzie z Nami i co jeszcze jest przed nami.

Za moment najważniejsze święta - Zmartwychwstanie Pańskie, a wcześniej Triduum Paschalne. Będziemy je przeżywać w samotności, ale we wspólnocie wiary. W podobieństwie Abrahama, który zaufał Bogu i uwierzył Słowu Boga.

Składam Wam życzenia, aby Zmartwychwstały Pan dał Wam silną wiarę, która wyda owoce niepowtarzalnej miłości opromienionej nadzieją. Rozpalcie wasz charyzmat dzielenia się wiarą silną i niezłomną, która będzie światłem dla słabych i lękliwych.

Ks. Robert

GŁOS PAPIEŻA FRANCISZKA:

„Panie, dziś wieczorem Twoje Słowo uderza i dotyka nas wszystkich – modlił się Ojciec Święty. – W naszym świecie, który kochasz bardziej niż my, ruszyliśmy naprzód na pełnych obrotach, czując się silnymi i zdolnymi w każdej dziedzinie. Chciwi zysku, daliśmy się pochłonać rzeczom i oszołomić pośpiechem. Nie zatrzymaliśmy się wobec Twoich wezwań, nie obudziliśmy się w obliczu wojen i planetarnych niesprawiedliwości, nie słuchaliśmy wołania ubogich i naszej poważnie chorej planety. Nadal byliśmy niewzruszeni, myśląc, że zawsze będziemy zdrowi w chorym świecie. Teraz, gdy jesteśmy na wzburzonym morzu, błagamy cię: «Zbudź się Panie!» – mówił Papież podczas wieczornej homilii w ramach nabożeństwa Słowa Bożego, poprzedzającego udzielenie błogosławieństwa Urbi et Orbi oraz odpustu zupełnego. Papież samotnie modlił się na placu św. Piotra o ustanie zarazy koronawirusa. Poprzez media miliony chrześcijan na całym świecie modliło się razem z Ojcem Świętym. Franciszek zaprosił do odczytania obecnego trudnego czasu w świetle Ewangelii opowiadającej o burzy na jeziorze (Mk 4, 35-41).

Z tego miejsca, które opowiada o skalistej wierze Piotra chciałbym dziś wieczorem powierzyć was wszystkich Panu, za ustawienictwem Matki Bożej, Uzdrawienia Jego ludu, Gwiazdy wzburzonego morza – mówił Papież. – Z tej kolumnady, która obejmuje Rzym i świat niech zstąpi na was, jak pocieszający uścisk, błogosławieństwo Boże. Panie, pobłogosław świat, daj zdrowie ciałom i pocieszenie sercom. Chcesz, byśmy się nie lękali. Ale nasza wiara jest słaba i boimy się. Ale Ty, Panie, nie zostawiaj nas na łasce burzy. Powtórz raz jeszcze: «Wy się nie bójcie!» (Mt 28,5). A my, razem z Piotrem, «wszystkie troski przerzucamy na Ciebie, gdyż Tobie zależy na nas» (por. 1 P 5, 7) – modlił się Papież.

<https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2020-03/papiez-homilia-urbi-et-orbi.html>

**„Nauczycielu,
nic cię to
nie obchodzi,
że giniemy?”
(Mk 4, 38).**

Z KANCELARII PARAFIALNEJ

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

W MARCU 2020:

Odeszli do Pana...

Cecylia Świątek, Marceli Ufa, Jadwiga Hochlinger, Zofia Kowalska, Zofia Kukuła, Irena Matuszewska, Leokadia Kencler, Stanisława Szczepocka, Mieczysław Pacześ, Henryk Miksa, Genowefa Jastrzębska, Hubert Lindner, Ewaryst Rosiński, Bolesława Wenecka, Marcjanna Bistula, Wanda Molska, Janusz Dobrowolski, Bożena Wosik, Jadwiga Maurer, Grzegorz Orczykowski, Andrzej Potasiak, Krzysztof Kowalski, Krystyna Jaworska, Jacek Morawski, Jadwiga Ogłaza, Jerzy Drużko, Maria Mass.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

***Mocą Chrztu Świętego do wspólnoty
Kościoła przez polanie wodą została włączona:***

Pola Marta Więckowska

INTENCJE POWIERZONE APOSTOLSTWU MODLITWY NA KWIECIEŃ 2020

**POWIERZONA PRZEZ PAPIEŻA
FRANCISZKA
powszechna**

WYZWOLENIE OD UZALEŻNIEŃ
Aby wszystkie osoby pod wpływem uzależnień otrzymały pomoc i były otoczone opieką.

**KRUCJATA RÓŻAŃCOWA
W INTENCJI
OJCZYZNY I KOŚCIOŁA**

O liczny udział katolików w wyborach Prezydenta RP i głosowanie zgodne z sumieniem i nauczaniem społecznym Kościoła.

**RYCERSTWO
NIEPOKALANEJ**

Abyśmy nauczyli się akceptować i żyć duchem liturgii Triduum Paschalnego

Tel. 42 233 67 77

**poniedziałek - piątek: 9.00 - 10.30; 16.00-17.00 ;
sobota: 9.00 - 10.30**

Kancelaria parafialna

ŻYCZENIA

„CZAS, KTÓRY JEST TAJEMNICĄ”

WIELKI CZWARTEK 2020,

DRODZY KAPŁANI,

nawiązując do Listu biskupów do kapłanów na Wielki Czwartek, my wierni, wasi parafianie, pragniemy podziękować Wam w tym szczególnym dniu za Waszą codzienną posługę, obecność i serdeczność, za każdą Eucharystię, spowiedź, kazanie, modlitwę, za wszystkie łaski, które dzięki Waszej posłudze otrzymujemy od Pana, za troskę o chorych i samotnych, szczególnie w tym trudnym czasie epidemii.

Życzymy, by towarzyszyła Wam zawsze bliskość Chrystusa - Najwyższego Kapłana, Tego, który Was powołał i postawił na drogach naszej wiary, by obdarzał Was błogosławieństwem i był źródłem Waszej radości i spełnienia .

ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE 2020

Niech radosne święta Wielkiej Nocy przyniosą nam wszystkim duchowe odrodzenie, by Zmartwychwstały Pan napełnił nas pokojem i wiarą, dał siłę w pokonywaniu trudności, których po ludzku się nie spodziewaliśmy, byśmy wszyscy z ufnością patrzyli w przyszłość.

*Dużo zdrowia, radości, miłości i nadziei na lepsze jutro
życzą - parafianie.*

WYDARZYŁO SIĘ W PARAFII

Kościół pw. Św. Franciszka z Asyżu Wielkopostnym Kościołem Stacyjnym

Przypadające 2 marca poniedziałkowe pielgrzymowanie do Wielkopostnych Kościołów Stacyjnych Łodzi zaprowadziło pielgrzymów na liturgię stacyjną do naszego kościoła pw. św. Franciszka z Asyżu. O godz. 18.00 Eucharystii przewodniczył i kazanie wygłosił ksiądz biskup Marek Marczak – biskup pomocniczy Archidiecezji Łódzkiej.

Ksiądz biskup Marek odwołał się do sceny sądu ostatecznego zapisanego w ewangelii św. Mateusza – ten obraz sądu z ust Pana Jezusa jest bardzo ciekawy, bo jedynym kryterium jakie będzie wówczas obowiązywało – według zapowiedzi Pana Jezusa – będzie kryterium miłości! – zaznaczył kaznodzieja.

Po zakończeniu Eucharystii odmówiono Koronkę do Bożego Miłosierdzia, za którą można było uzyskać odpust zupełny. <https://www.archidiecezja.lodz.pl/2020/03/lodzkie-kościoly-stacyjne-2020-5-kościol-sw-franciszka-z-asyżu/>
Poniżej zamieszczony jest tekst homilii wygłoszonej przez bpa Marka.

ŻYCIE WIECZNE ZACZYNA SIĘ JUŻ DZIŚ *Bp Marek Marczak*

Starożytna tradycja wielkopostnych kościołów stacyjnych, która ma swoje korzenie w Rzymie jest bardzo dobrą okazją, aby przeżywać na sposób pielgrzymkowy czas przygotowania do Świąt Paschalnych.

Pielgrzymować tzn. udawać się w drogę. Jako Kościół Łódzki wybieramy się w tą drogę, aby nawiedzać kościoły naszego miasta, modlić się i podejmować dzieła miłosierdzia oraz pokutę. Każdy z nas uczestniczący w tym pielgrzymowaniu do kościołów stacyjnych chce doświadczyć Bożego Miłosierdzia, ale również chce, by był to dla niego osobiście czas nawrócenia, czas przemiany życia. Dobrze jest zobaczyć osoby, które nawiedzają regularnie wszystkie, lub prawie wszystkie kościoły stacyjne w naszym mieście, już od kilku lat, a niektóre czynią to nawet z dużym wysiłkiem fizycznym. Bardzo dziękuję wszystkim, którzy podejmują ten trud pielgrzymowania i dają świadectwo tego, że mimo rozmaitych zajęć, pracy czy choroby można ten trud podjąć.

Kolejny już rok spotykamy się w poniedziałek pierwszego tygodnia Wielkiego Postu w parafii pod wezwaniem św. Franciszka w Łodzi. Warto przypomnieć, że została ona erygowana 26 sierpnia 1932 roku przez pierwszego pasterza powstałej blisko 100 lat temu diecezji Łódzkiej Ks. Biskupa Wincentego Tymienieckiego. Co ciekawe jeszcze przed powstaniem parafii rozpoczęła się budowa tego kościoła. Pozwoliło to już w kilka miesięcy po erygowaniu parafii konsekrować tę świątynię, a miało to miejsce 9 października 1932 roku. Pierwszym jej proboszczem został Ks. Kajetan Nasierowski. W tej parafii pracowali w przeszłości kapłani, którzy doświadczyli, jak mówimy, Golgoty II wojny światowej. Wśród nich był min. Ks. Franciszek Psonka, drugi proboszcz tej parafii oraz Jan Chmieliński, wikariusz w latach 1939-1941, którzy trafili do obozu koncentracyjnego w Dachau koło Monachium. Tam razem z wieloma innymi kapłanami także z naszej diecezji byli poddawani eksperymentom medycznym i zmuszani do pracy ponad siły. Nie udało im się przeżyć obozowej gehenny. Macie więc wśród swoich pasterzy w przeszłości prawdziwych męczenników. Książka o łódzkich kościołach stacyjnych przypomina także, że na terenie waszej parafii św. Franciszka znajduje się największy w regionie łódzkim ośrodek onkologiczny, Szpital im. Kopernika i to najczęściej księża posługujący w tej parafii są zazwyczaj kapelanami tej placówki, kapelanami, którzy, jak czytamy w tej książce biorą na swoje barki tragedie i rozpacz wielu osób, pocieszają, namaszczają, trzymają za ręce tych, którzy odchodzą. Pełnią dzieła miłosierdzia, których domaga się Jezus w dzisiejszej Ewangelii: *Byłem chory, a odwiedziliście mnie.*

ŻYCIE WIECZNE ZACZYNA SIĘ JUŻ DZIŚ (cd)

Bp Marek Marczak

Dzisiejszego dnia jednoczymy się w naszej pielgrzymce wielkopostnej z pielgrzymami Wiecznego Miasta, którzy nawiedzają dzisiaj Bazylikę Św. Piotra w Okowach w pobliżu Koloseum Rzymskiego. Tamta bazylika została zbudowana w V wieku. Znajdują się w niej łańcuchy, w które miał być zakuty św. Piotr podczas aresztowania w Jerozolimie na rozkaz króla Heroda, i z których cudownie uwolnił go Anioł Pański, o czym czytamy w 12 rozdziale Dziejów Apostolskich. Według innego podania łańcuch znajdujący się w tamtej bazylice są tymi, którymi św. Piotr był skrępowany podczas pobytu w rzymskim Więzieniu Mamertyńskim przed swoją śmiercią w cyrku Kaliguli na Watykanie. W świątyni, jeśli ktoś do niej trafi, znajduje się także słynna rzeźba autorstwa Michała Anioła, monumentalna statua Mojżesza. Warto pielgrzymować także do tego kościoła.

Nawiedzając kościół stacyjny dzisiejszego dnia czytamy Ewangelię, w której słyszymy słowa naszego Zbawiciela, zapisane przez św. Mateusza Ewangelistę na końcu tzw. mowy eschatologicznej. Pan Jezus mówi o sobie jako o Synu Człowieczym, nawiązuje tym samym do starotestamentalnych pism proroka Daniela, który zapowiadał Syna Człowieczego. Ten syn Człowieczy, zarówno w Starym jak i Nowym Testamencie, to postać ludzka i boska. Przychodzi na końcu czasów, aby zwieńczyć całą historię i zgromadzić wszystkich ludzi, podobnie jak czynili to palestyńscy pasterze, którzy wraz z nastaniem wieczora dzielili stado według gatunku: Tak Syn Człowieczy, jak pasterz i król, oddzieli jednych ludzi od drugich dokonując w ten sposób sądu. Ten obraz sądu z ust Pana Jezusa jest bardzo ciekawy, dlatego, że jedynym kryterium, jakie będzie wówczas obowiązywało, według zapowiedzi Pana Jezusa, będzie kryterium miłości: Byłem głodny, byłem w więzieniu, byłem chory - usłużyliście Mi albo nie usłużyliście Mi. To ciekawe, bo kiedy myślimy o Sądzie Ostatecznym najczęściej w naszych głowach rysuje się obraz Chrystusa Sędziego, który waży nasze grzechy, ile ich będzie, czy więcej będzie dobrych, czy będzie więcej złych? I często wyobrażamy sobie, że która szala przeważy to do tej grupy się dostaniemy. Tak naprawdę w tym naszym wyobrażeniu Sądu Ostatecznego dominuje obraz naszej ludzkiej sprawiedliwości, którą chcemy przypisać Bogu. Ale w tym obrazie naszym może się kryć jeszcze inne niebezpieczeństwo, że będziemy widzieli zbawienie lub potępienie, które zależy tak naprawdę, tylko i wyłącznie, od nas. Jak sobie zapracujemy na zbawienie to je otrzymamy, a jak sobie nie zapracujemy, to go nie otrzymamy. *Ja jestem Pan* – powtarza Bóg na kartach Starego Testamentu, o czym słyszeliśmy dziś także w pierwszym czytaniu z Księgi Kapłańskiej. *Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Ja jestem Pan. Ja jestem Pan* – mówi Bóg – *który widzi wasze postępowanie, troszczy się o życie każdego człowieka i wymaga, aby było ono szanowane i aby otaczano je troską. W ten sposób staniecie się święci, tak jak Ja jestem święty* - mówi Bóg - *Ja jestem Pan. Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, mnieście uczynili* – mówi Jezus w dzisiejszej Ewangelii. Jestem Królem – zdaje się mówić Jezus, którego trudno jest wam dostrzec w moich najmniejszych braciach, ale któremu możecie przyjść z pomocą. Któż może porównać się z Jezusem Chrystusem, naszym Panem, który płacze w każdym porzuconym i opuszczonym człowieku, na którego można spojrzeć z obojętnością, ale też można okazać Mu miłosierdzie. Jednak właśnie On Jezus zasiądzie na Tronie Swojej Chwały, aby obok siebie posadzić wszystkich swoich braci najmniejszych oraz tych, którzy dobrowolnie dzielili się z nimi chlebem, wodą oraz wszelkim dobrem. To prawda, że Jezus domaga się od nas, prosi nas o miłosierdzie dla Niego, obecnego w drugim człowieku. I my idąc z pomocą drugiemu człowiekowi, nawiedzając tego w więzieniu, tego chorego, tego potrzebującego, nagiego czy spragnionego wody czynimy dobro i słusznie spodziewamy się od Jezusa, że to zobaczy i że doceni naszą miłość. **Ale w obrazie Jezusa przychodzącego, aby czynić sąd na końcu czasów jest obraz Boga, który domaga się przede wszystkim od nas MIŁOŚCI, miłości do siebie i miłości do drugiego człowieka. Stąd u początku Wielkiego Postu patrzymy na tę Jezusową zapowiedź życia wiecznego z nadzieją, bo życie wieczne nie zacznie się po naszej śmierci, nie zacznie się na końcu czasów, kiedy Jezus przyjdzie sądzić żywych i umarłych. To życie wieczne zaczyna się, jest już dzisiaj, zaczyna się teraz, gdy kocham ciebie bracie i siostrzo jak siebie samego, gdy kocham ciebie mój bracie i siostrzo w Chrystusie, gdy kocham ciebie mój Bracie Chrystusie. To właśnie od tej miłości do Ciebie Panie Jezu, obecny w drugim człowieku będzie zależało moje życie wieczne.**

GŁOS ARCYBISKUPA GRZEGORZA RYSIA:

Drodzy Siostry i Bracia,

Wiecie dobrze, że w związku z rozszerzającą się pandemią koronawirusa wydałem szereg zarządzeń dotyczących naszego życia religijnego w najbliższych tygodniach. Nie chcę jednak poprzestać na przypomnieniu czy sformułowaniu jedynie prawnych regulacji. Chcę się także podzielić z Wami najważniejszymi myślami, które je uzasadniają.

Wszyscy przechodzimy obecnie przez czas próby – jeszcze nie wiemy, jak wielkiej – jak szerokiej (gdy idzie o zasięg) i jak długotrwałej. Ta próba dotyczy każdego z nas osobiście, ale również dotyczy nas razem jako wspólnoty. Jako Kościół właśnie zdajemy poważny egzamin. Jest to najpierw egzamin z wiary i nadziei, a zaraz potem z będącej ich owocem konkretnej (a nie deklaratywnej) miłości bliźniego, solidarności i wrażliwości na potrzeby innych. Nasza wiara mówi nam przede wszystkim o tym, że Pan nie zostawia nas samych w momentach doświadczenia, choroby czy cierpienia. Przeciwnie, Jego obecność i miłość zawsze skierowana jest „bardziej” do tych, którzy są słabsi i uciśnieni. **PAN JEST BLISKO! PEŁEN MIŁOŚCI I MIŁOSIERDZIA!** Tę obecność trzeba najpierw we właściwy sposób rozeznawać i dostrzegać. Pan nie przychodzi do nas jako epidemia. Pandemia nie jest twarzą Boga! **JEGO TWARZĄ JEST MIŁOŚĆ** – także ta, która w nas z nową mocą się rodzi w chwilach takich wyzwania: miłość, solidarność, sąsiedzka pomoc, wzajemna modlitwa za siebie. **BÓG NIE MA INNEJ TWARZY NIŻ MIŁOŚĆ I MIŁOSIERDZIE.** Każdy inny Jego portret – niezależnie od tego, kto go maluje – jest karykaturą... Trzeba tylko, byśmy na Bożą obecność i Boże działanie chcieli się otwierać.

**PAN JEST
BLISKO!**

**PEŁEN
MIŁOŚCI
I MIŁO-
SIERDZIA!**

A to jest trudne w warunkach, jakie dyktuje nam – znów: nie tyle epidemia, co miłość do ludzi, odpowiedzialność za siebie i innych. Ta odpowiedzialność zabrania nam większych zgromadzeń: władze państwowe, a także kościelne ograniczyły możliwą liczbę ich uczestników do 50 osób. Zastosujmy się do tych zarządzeń! Przede wszystkim zostanmy w domach – niech nasze domy staną się w tym czasie najważniejszymi i najaktywniejszymi świątyniami. Korzystajmy z transmisji Mszy świętych – osobiście zobowiązuję się do przekazywania takiej transmisji z mojej kaplicy domowej – codziennie, tak długo, jak zajdzie tego potrzeba. W domach także można spokojnie podjąć medytację nad Męką Pańską, t.j.: Droga Krzyżowa czy Gorzkie Żale. Poddanie się takim ograniczeniom każdy z nas może odczytać jako przyjęcie i podjęcie własnego krzyża – równie ważne przecież, jak pobożna koncentracja na Krzyżu Jezusa. Pan Jezus mówi wszak: „Jeśli kto chce pójść za Mną, niech weźmie krzyż SWÓJ, i niech Mnie naśladuje”.

Księży proszę: nie zwołujcie ludzi na żadne większe celebracje – również rekolekcje czy inne wielkopostne praktyki. Za to zostawcie kościoły otwarte na całonocną, prywatną modlitwę (również przed wystawionym Najświętszym Sakramentem); bądźcie też gotowi – przy zachowaniu wszystkich środków ostrożności i higieny – do indywidualnej posługi (w sakramencie pokuty i pojednania, czy poprzez udzielenie Komunii świętej). Bądźcie do dyspozycji **BARDZIEJ** niż zwykle. Sami – dbając o siebie – zostańcie w swoich świątyniach i na plebaniach (ograniczcie jakiegokolwiek wyjazd), i bądźcie w gotowości do posługi – zwłaszcza wobec osób chorych i starszych. Umieśćcie też przy drzwiach kościołów pojemniki z płynem dezynfekującym, i sami dajcie pierwszy przykład korzystania z niego (zarówno przy wejściu, jak i wyjściu ze świątyni).

GŁOS ARCYBISKUPA GRZEGORZA RYSIA. cd:

Wrażliwość ewangeliczna każe mi skierować osobne słowa do tych spośród nas, którzy tworzą grupę największego ryzyka – a więc do najstarszych osób w naszej kościelnej wspólnotcie.

Droży, Kochani Seniorzy,

kiedy piżę do Was te słowa, mam przed oczyma moich mamę i tatę. Mama ma 84 lata, tata – 86. Piżę do Was to, co ja i mój brat – lekarz – mówimy swoim rodzicom: proszę

Was, zostańcie w domu. Nie narażajcie na zarażenie wirusem ani siebie, ani innych – również swoich najbliższych. Nie chodzi jedynie o to, że „to nie grzech” nie iść do kościoła w takich okolicznościach (zagrożenia zdrowia czy życia); chodzi o coś znacznie ważniejszego: wasze zostanie w domu

to wyraz troski i rzeczywistej MIŁOŚCI do innych. I do siebie również. Możecie uczestniczyć we Mszy świętej dzięki licznym transmisjom: telewizyjnym, radiowym, czy internetowym (jeśli potrzeba, wasi bli-

scy czy duszpasterze pomogą Wam chętnie w dotarciu do nich). Macie również prawo poprosić kapłana (lub innego szafarza) o przy-

niesienie Wam do domu Komunii świętej. Ale wtedy – również w imię miłości (do Boga i do ludzi) – proszę Was: także w domu przyjmujcie Komunię świętą na rękę (szafarzy zaś jeszcze raz proszę o zachowanie wszelkich środków ostrożności i higieny). Wiem: zostali-

ście wychowani w wielkim szacunku do Eucharystii. Komunia święta „na rękę” w żaden sposób jej nie ubliża! Przyjrzyjcie się swoim rękom: one tak wiele o Was mówią – wypisane jest na nich wasze życie, wiele lat pracy i trudu, czasami choroby i słabości. Wasze ręce to czysta miłość.

By przyjąć Pana Jezusa możecie je złożyć na krzyż – lewą dłoń na prawą, możecie przez moment zachwycić się tym widokiem – Jezusa położonego na waszych dłoniach, a potem prawą dłonią podnieść Go do swoich ust.

Krzyż z dłoni – jak objaśniali ten znak w pierwszych wiekach chrześcijaństwa Ojcowie Kościoła – to prawdziwy TRON dla Jezusa. Jezus za swego życia nie znał, i nie chciał znać (!), innego tronu jak tylko Krzyż. Tak przecież o tym śpiewamy w tym czasie Wielkiego Postu: „Oto Bóg królował z Drzewa”. Więć jeszcze raz proszę: ograniczcie swoje wychodzenie z domu do niezbędnego minimum, powstrzymajcie się od uczestnictwa we Mszy św. w kościele, poproście – jeśli takie są wasze pragnienia – o Komunię świętą w domu, i przyjmujcie ją na rękę. Prawdziwa pobożność nie tylko nie kłóci się, ale z całą pewnością współdziała z troską o innych, więć: motywuje do niej i uzdalnia.

Rzecz jasna, te słowa – o Komunii świętej „na rękę” – kieruję do wszystkich wiernych, zarówno tych, którzy w sposób ODPOWIEDZIALNY zdecydują się pójść na Mszę świętą (odprawianą wyłącznie w małym gronie), jak i do tych, którzy o nią poproszą indywidualnie. Wszyscy lekarze są zgodni co do tego, że wirus przekazywany jest przede wszystkim drogą kropelkową, więć podawanie Komunii świętej do ust niesie ze sobą bardzo poważne niebezpieczeństwo zakażenia. Nasza pobożność nie może stanowić zagrożenia dla innych, lub choćby ich lęku podczas obrzędu Komunii. Tak, potrzebny nam jest heroizm wiary – ale on jest przede wszystkim heroizmem miłości – a ta, tak jak Bóg, patrzy naj-

pierw na słabszych, na chorych, i na tych, którzy się zwyczajnie boją. W imię tej miłości jesteśmy wezwani, by się „zaprzec samych siebie” (por. Mt 16, 24) – swojego duchowego komfortu. Tym bardziej, że mówimy przecież jedynie o czasie pandemii – po ustaniu zagrożenia każdy z nas będzie mógł powrócić do takiej formy przyjmowania Komunii świętej, jaka mu najbardziej odpowiada – Kościół szanuje każdą z nich, i żadnej nie czyni obligatoryjną.

Księży proszę, aby na każdej (!) Mszy św., bezpośrednio przed obrzędem Komunii zwracali się do Wiernych z komentarzem, nie tylko podkreślającym konieczność przyjmowania Komunii na rękę, ale także objaśniającym poprawne wykonanie, a przede wszystkim SENS tego gestu (choćby w formie przedstawionej przeze mnie powyżej).

GŁOS ARCYBISKUPA GRZEGORZA RYSIA cd:

Przypominam także o innych koniecznych formach ostrożności podczas jakichkolwiek spotkań liturgicznych, jak powściągliwość w przekazywaniu znaku pokoju czy zachowanie odpowiednich odległości między uczestnikami.

Na koniec, zwracam się do wszystkich z prośbą o prawdziwe rozpalenie w sobie „wyobraźni miłosierdzia”: rozglądnijcie się wokół siebie – choćby w najbliższym sąsiedztwie: czy nie ma tam osób (przede wszystkim starszych, samotnych i chorych, osób odbywających kwarantannę), które potrzebują konkretnej pomocy: zrobienia zakupów, przyniesienia posiłku, załatwienia jakiejś pilnej sprawy urzędowej. Jeśli mają oni pozostać w domu (a powinni to zrobić!) – ktoś musi zadbać o zaspokojenie ich najpilniejszych potrzeb. To bardzo ważne pole działania dla nas duchownych, dla naszych parafialnych grup charytatywnych, dla nadzwyczajnych szafa-

rzy Komunii św., dla wolontariuszy.

Proszę, módlmy się wspólnie do Pana o ustanie epidemii. Módlmy się też serdecznie za jej ofiary i ich rodziny, za chorych i służbę zdrowia, za wszystkich, którzy niosą pomoc innym. Módlmy się za siebie nawzajem.

Z serca wszystkim błogosławię
Wasz Abp Grzegorz

Łódź, dnia 24 marca 2020 roku
Abp-1.1-272/2020

ARCYBISKUP
METROPOLITA ŁÓDZKI

Dyspensa

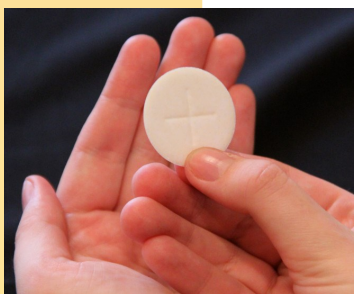
Mając na uwadze zagrożenie zdrowia i życia, udzielam (zgodnie z kanonami: 87 §1, 1245 i 1248 § 2 Kodeksu Prawa Kanonicznego) dyspensy od obowiązku niedzielного uczestnictwa we Mszy świętej do dnia 12 kwietnia br. włącznie wszystkim wiernym archidiecezji łódzkiej i osobom przebywającym w tym czasie na jej terenie.

Skorzystanie z dyspensy oznacza, że nieobecność na Mszy niedzielnej we wskazanym czasie nie jest grzechem. Jednocześnie zachęcam, aby osoby korzystające z dyspensy trwały na osobistej i rodzinnej modlitwie. Zachęcam także do duchowej łączności ze wspólnotą Kościoła poprzez transmisje radiowe, telewizyjne lub internetowe.

Na ten sam okres czasu zawieszam odprawianie w kościołach archidiecezji łódzkiej nabożeństw pasyjnych: Drogi Krzyżowej i Gorzkich Zali. Zachęcam wiernych, by te formy modlitwy podjęli indywidualnie w swoich domach lub prywatnie w kościołach.

+ Grzegorz Ryś
Arcybiskup Metropolita Łódzki

Ks. Zbigniew Tracz
Kancierz Kurii

KOMUNIA ŚWIĘTA DUCHOWA

W uroczystość św. Józefa, kiedy miało miejsce wystawienie i adoracja Najświętszego Sakramentu papież Franciszek podkreślił znacznie Komunii św. duchowej, w której mogą mieć udział wszyscy uczestniczący w Eucharystii za pośrednictwem mediów. Modlił się wtedy słowami, którymi możemy modlić się w chwilach wzbudzenia w swoim sercu gorącego pragnienia zjednoczenia z Jezusem:

Klękam u Twoich stóp, o mój Jezus, i ofiarowuję Tobie skrucę mego serca, które pogrąży się w nicości i Twojej świętej obecności. Uwielbiam Ciebie w Sakramencie Twej miłości, pragnę Cię przyjąć w ubogim mieszkaniu mego serca. W oczekiwaniu na szczęście Komunii sakramentalnej pragnę Cię przyjąć w Duchu. Przyjdź do mnie, o mój Jezus, abym przyszedł do Ciebie. Niech Twoja miłość rozpali całą moją istotę na życie i na śmierć. Wierzę w Ciebie, ufam Tobie, kocham Ciebie. Niech się tak stanie.

Celebracje Wielkiego Tygodnia 2020 roku w Archidiecezji Łódzkiej - zarządzenie

Kuria Metropolitalna Łódzka wydała zarządzenie związane z celebracjami Wielkiego Tygodnia w kościołach i kaplicach znajdujących się na terenie Archidiecezji Łódzkiej.

W zarządzaniu czytamy między innymi o tym, że celebracje Wielkiego Tygodnia powinny być sprawowane we wszystkich kościołach parafialnych i kaplicach publicznych. Ponadto Arcybiskup Metropolita Łódzki usilnie prosi, aby wszystkie wspólnoty zakonne męskie i żeńskie sprawowały liturgię Triduum w swoich kaplicach domowych.

Wierni zachęceni są do pozostania w domu i uczestniczenia w celebracjach liturgicznych przez radio, telewizję oraz Internet. - Przypominamy, że w dni Triduum Paschalnego udział w wieczornych celebracjach liturgicznych można zastąpić odmówieniem Liturgii Godzin: w Wielki Czwartek i Wielki Piątek – Nieszporów, w Wielką Sobotę – Godziny Czytań z Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego – czytamy w zarządzeniu.

- Msza święta Krzyżma będzie sprawowana w pierwszą sobotę po ustaniu epidemii. Jeśli zabrakłoby w parafiach Oleju Krzyżma lub Chorych, można je otrzymać w katedrze. W Mszy Wieczerzy Pańskiej zaleca się opuszczenie mandatum. Zgodnie z polską tradycją zachowujemy obrzęd przeniesienia Najświętszego Sakramentu do tzw. ciemnicy w Wielki Czwartek i do „grobu” Pańskiego w Wielki Piątek. – podają przepisy kurialne.

Poniżej publikujemy całość dokumentu:

Celebracje Wielkiego Tygodnia 2020 roku w Archidiecezji Łódzkiej - zarządzenie

Mając na uwadze zdrowie i bezpieczeństwo wiernych w związku z sytuacją zagrożenia epidemiologicznego, w zgodzie z aktualnie obowiązującymi zarządzeniami władz państwowych, zostają wprowadzone następujące zasady celebracji Wielkiego Tygodnia w parafiach Archidiecezji Łódzkiej:

W każdym zgromadzeniu może uczestniczyć 5 osób, nie licząc celebransów, zredukowanej do niezbędnego minimum służby liturgicznej i kościelnej (np. organista, zakrystianin);

Zgodnie z decyzją Arcybiskupa Metropolity Łódzkiego celebracje Wielkiego Tygodnia powinny być sprawowane we wszystkich kościołach parafialnych i kaplicach publicznych. Ponadto Arcybiskup Metropolita Łódzki usilnie prosi, aby wszystkie wspólnoty zakonne męskie i żeńskie sprawowały liturgię Triduum w swoich kaplicach domowych;

Zachęcamy wiernych do uczestnictwa w transmisjach prowadzonych przez mass-media. Liturgie pod przewodnictwem Arcybiskupa Metropolity Łódzkiego w archikatedrze łódzkiej transmitowane przez TVP3, Toya, radio i internet będą się odbywać w następujących godzinach:

- Msza święta Niedzieli Palmowej o godz. 9.00

- Msza święta Wieczerzy Pańskiej w Wielki Czwartek o godz. 19.00

- Liturgia Wielkiego Piątku o godz. 19.30

- Liturgia Wigilii Paschalnej o godz. 21.00.

Przypominamy, że w dni Triduum Paschalnego udział w wieczornych celebracjach liturgicznych można zastąpić odmówieniem Liturgii Godzin: w Wielki Czwartek i Wielki Piątek – Nieszporów, w Wielką Sobotę – Godziny Czytań z Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego;

Msze święte Niedzieli Palmowej powinny odbywać się bez procesji (III forma przewidziana przez Mszał Rzymski);

Msza święta Krzyżma będzie sprawowana w pierwszą sobotę po ustaniu epidemii. Jeśli zabrakłoby w parafiach Oleju Krzyżma lub Chorych, można je otrzymać w katedrze. W Mszy Wieczerzy Pańskiej zaleca się opuszczenie mandatum. Zgodnie z polską tradycją zachowujemy obrzęd przeniesienia Najświętszego Sakramentu do tzw. ciemnicy w Wielki Czwartek i do „grobu” Pańskiego w Wielki Piątek;

Zachęcamy wiernych do indywidualnej adoracji Najświętszego Sakramentu w tzw. ciemnicy i „grobie” Pańskim, tak jednak, aby zachować główną zasadę zgromadzeń do 5 osób;

W liturgii Wielkiego Piątku oddajemy cześć Krzyżowi przez przyklęknięcie lub głęboki skłon, bez pocałunku czy dotyku. Można także zastosować formę adoracji Krzyża bez podchodzenia, w milczeniu. Z adoracją Krzyża nie łączymy zbiórki ofiar na Ziemię Świętą. Zgodnie z zaleceniem Ojca Świętego Franciszka odbędzie się ona w niedzielę 13 września. Do uroczystej modlitwy wiernych należy dodać następujące wezwanie:

9b. O USTANIE EPIDEMII (przedostatnie wezwanie)

Modlitwa w ciszy. Po niej kapłan śpiewa:

Wszechmogący, wieczny Boże, wejrzyj łaskawie na udręczoną rodzinę ludzką, szukającą w Tobie ocalenia; † zatrzymaj szerzącą się grozę choroby i śmierci, aby wszyscy mogli na nowo w pełni radować się darami Twojej łaski. Przez Chrystusa, Pana naszego. W. Amen.*

W tym roku rezygnujemy z obrzędu błogosławieństwa pokarmów wielkanocnych w formie publicznej. Obrzęd ten zastępuje błogosławieństwo posiłku dokonane w domu przed śniadaniem wielkanocnym. Tekst znajduje się w załączeniu i na stronie internetowej archidiecezji. Prosimy, aby Księża Proboszczowie umieścili ją na stronach internetowych parafii oraz zadbali o dostarczenie jej do osób samotnych i starszych;

Podczas celebracji liturgii Wigilii Paschalnej i Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego nie organizujemy procesji rezurekcyjnej. Należy ją zastąpić chwilą adoracji Najświętszego Sakramentu połączoną z biciem dzwonów.

Należy nadal zachowywać zalecenia wydane w Zarządzeniach z dnia 14 i 24 marca br.

Biskup Ireneusz Pękałski

Wikariusz Generalny

Łódź, dnia 31 marca 2020 roku

KO-1.5.2-272/2020

WIELKI TYDZIEŃ

*Musicie być silni miłością,
która wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy,
wszystko przetrzyma,
ta miłością,
która nigdy nie zawiedzie.*
/Jan Paweł II/

CZASU SPOKOJU I REFLEKSJI

**MIŁOŚCI
WIARY
NADZIEI
RADOSCI**

***Wielkiego Czwartku
*Wielkiego Piątku
*Wielkiej Soboty
*Wielkiej Niedzieli.**

Obrzędy błogosławieństw pokarmów na stół wielkanocny

(przed śniadaniem wielkanocnym)

Przepełnieni wielkanocną radością, zasiądziemy do świątecznego stołu i podzielimy się wzajemną życzliwością przy składaniu sobie życzeń. Nowe życie Zmartwychwstałego Pana symbolizuje poświęcone jajko, którym także dzielimy się wzajemnie. Prośmy Chrystusa Pana, zawsze obecnego wśród tych, którzy Go miłują, aby pobłogosławił te pokarmy na stół wielkanocny. Wszyscy modlą się przez chwilę w ciszy.

Panie Jezu Chryste, Ty w dzień przed męką i śmiercią kazałeś uczniom przygotować paschalną wieczerzę, w dzień Zmar-

twychwstania przyjąłeś zaproszenie dwóch uczniów i zasiadłeś z nimi do stołu, a późnym wieczorem przyszedłeś do Apostołów, aby spożyć wraz z nimi posiłek; prosimy Cię, daj nam z wiarą przeżywać Twoją obecność między nami podczas świątecznego posiłku, w dzień Twojego zwycięstwa, abyśmy, mogli się radować z udziału w Twoim życiu i zmartwychwstaniu.

Chlebie żywy który zstąpiłeś z nieba i w Komunii św. dajesz życie światu, pobłogosław ten chleb i wszelkie świąteczne pieczywo na pamiątkę chleba, którym nakarmiłeś lud słuchający Ciebie wytrwale na pustkowiu, i który po swym zmartwychwstaniu przygotowałeś nad jeziorem dla swoich uczniów.

Baranku Boży, który zwyciężyłeś zło i obmyłeś świat z grzechów, pobłogosław to mięso, wędliny i wszelkie pokarmy, które będziemy jedli na pamiątkę Baranka paschalnego i świątecznych potraw, które Ty spożyłeś z Apostołami na Ostatniej Wieczerzy Pobłogosław także naszą sól, aby chroniła nas od zepsucia.

Chryste, życie i zmartwychwstanie nasze, pobłogosław te jajka, znak nowego życia, abyśmy dzieląc się nimi w gronie rodziny, bliskich i gości, mogli się także dzielić wzajemnie radością z tego, że jesteś z nami. Daj nam wszystkim dojść do wiecznej uczty Twojej, tam, gdzie Ty żyjesz i królujesz na wieki wieków.

W. Amen.

Nie poświęcamy pokarmów wodą święconą.

Wielu osobom trudno do końca zgodzić się z decyzjami biskupów, by w czasie epidemii koronawirusa w Polsce nie uczestniczyć fizycznie we Mszy Świętej, lecz w domu uczestniczyć w transmisjach prowadzonych przez media. Dlatego warto poczytać co na ten temat mówi nam św. Faustyna.

STAN ZDROWIA UNIEMOŻLIWIŁ ŚW. FAUSTYNIE PRZYCHODZENIA DO KAPLICY SZPITALNEJ

Dziś lekarz zdecydował, że mam nie chodzić na Mszę św. tylko do Komunii św., gorąco pragnęłam być na Mszy św., jednak spowiednik zgodnie z lekarzem powiedział, aby być posłuszną. Woła Bożą jest, aby Siostra była zdrowa i nie wolno Siostrze się w niczym umartwiać, niech Siostra będzie posłuszną, a Bóg Siostrze to wynagrodzi. Czułam, że te słowa spowiednika, to są słowa Pana Jezusa i chociaż mi żal było opuszczać Mszy św., gdyż mi Bóg udzielał łaski, że mogłam widzieć małe Dziecię Jezus, ale jednak posłuszeństwo przekładałam ponad wszystko.

Pogrążyłam się w modlitwie i odprawiłam pokutę, wtem nagle ujrzałam Pana, który mi rzekł: – córko Moja, wiedz, że większą chwałę oddajesz Mi przez jeden akt posłuszeństwa, niżeli przez długie modlitwy i umartwienia. O, jak dobrze jest żyć pod posłuszeństwem. żyć w świadomości, że wszystko co czynię jest miłe Bogu. (Dzienniczek, 894)

Twórcze przeżycie Wielkiego Tygodnia

Niedziela Palmowa (TVP3, Toya, radio i internet - Msza św. godz. 9.00)

- Zrobić z gałązek małą palmę (można w sobotę). Są również do nabycia w sklepie u P. Sabiny.
- Ten, kto ma autorytet w rodzinie, winien ją pokroić wodą święconą w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego i ustawić na widocznym miejscu,
- Odczytać opis wjazdu Jezusa do Jerozolimy, według św. Mateusza (21, 1-17).
- Wysłuchać przez radio lub TV Mszy świętej i przyjąć Komunię duchowo.

Wielki Czwartek (TVP3, Toya, radio i internet - Msza święta Wieczery Pańskiej o godz. 19.00)

- Jeśli jest obrazek Ostatniej Wieczery ustawić go na pierwszym miejscu.
- Wspólnie zjeść kolację, tak jak jemy Wieczere wigilijną przed Bożym Narodzeniem.
- Krótka modlitwa i przeczytanie Ewangelii św. Jan (rozdział 13 i 14)
- Przyjęcie Komunii duchowo, trzy minuty ciszy i dziękczynienia za to, że Jezus mieszka w naszym sercu.
- Po wieczery odczytać Ustanowienie Najświętszego Sakramentu I Kor 11,17-34).
- Odśpiewać Pieśń „Ogrodzie Oliwny”...
- Wieczorem odczytać (Mt 26,16-56) i godzinę przeżyć albo w ciszy, albo uczestnicząc w katolickich programach TV lub Radia.

Wielki Piątek (TVP3, Toya, radio i internet - Liturgia Wielkiego Piątku o godz. 19.30)

- W ciągu dnia śpiewamy Pieśni Wielkopostne o Krzyżu Jezusa
- **Na stole ustawić Krzyż.**
- Jeśli to możliwe o godz. 11.00 odprawić „Drogę krzyżową”.
- Modlitwę przy stacjach może podać każdy z domowników mówiąc, o co on prosi Pana.
- Wieczorem przed kolacją odczytać opis Męki Jezusa według św. Jana
- Odmówić Litanię do Najświętszego Serca Jezusowego kończąc każde wezwanie słowami: *Przebite Serce Jezusa, Zmiłuj się nad nami.*
- Przyjąć duchowo Komunię świętą...
- Złożyć z wiarą i wdzięcznością pocałunek na krzyżu Jezusa.
- Przed spoczynkiem odczytać *Hymn o miłości* (1 Kor 13,1-13)
- Zastanowić się, w jakim stopniu moja miłość jest miłością opisaną przez św. Pawła.

Wielka Sobota (TVP3, Toya, radio i internet - Liturgia Wigilii Paschalnej o godz. 21.00.)

- Śpiewamy pieśni Wielkopostne
- Przygotować kosz świąteczny, jak co roku.
- Poświęcić w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego jajka, dary i pokroić wodą święconą.
- Przed kolacją odczytać *List św. Jakuba* i podziękować Bogu za łaskę wiary.
- Po kolacji zaśpiewać Jedną z pieśni wielkanocnych
- Przyjąć duchowo Komunię świętą.
- Na zakończenie odśpiewać trzy Pieśni wielkanocne. Alleluja!

Wielka Niedziela

- Odczytać opis Zmartwychwstania Jezusa według Ewangelii Jana (rozdział 20)
- Życzenia przy poświęconym jajku
- Śniadanie. Po nim Pieśń Wielkanocna. Alleluja!

